

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/50/2014
Identifikačné číslo spisu:	6107011012
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6107011012.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenej N. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2014 v Bratislave dovolanie obvinenej N. D. podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Belicu, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom na adrese Konventná 9 v Bratislave proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. septembra 2013 sp. zn. 5 To 30/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej N. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 7. júna 2012 sp. zn. 1 T 95/2007 bola obvinená N. D., spolu s ďalšími obvinenými, uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení C. B., N. D., I. Y., C. V., V. X., I. Y., N. S. a I. D.

v období od presne neustáleného mesiaca roku 2005, najmenej však od decembra 2005 do 10.10.2006 v regióne miest Lučenec, Rimavská Sobota, Poltár a Žiar nad Hronom boli činní v zoskupení osôb zaoberajúcich sa distribúciou psychoaktívnej látky metamfetamín (pervitín) tým spôsobom, že C. B. ako vedúci člen zoskupenia opakovane v rôznych množstvách nakupoval vysoko koncentrovaný metamfetamín jednak od nestotožneného dodávateľa a v období od decembra 2005 do januára 2006 a od mája do októbra 2006 od I. D., ktorý metamfetamín predával prostredníctvom sprostredkovateľa I. Y., tak, že I. Y. sám a v období od júla 2006 do októbra 2006 spoločne s N. D. (K.) zabezpečovali prevzatie a vyplatenie ceny I. D. dodávaného metamfetamínu v Bratislave a v Žiari nad Hronom a následne jeho odovzdanie C. B. v Lučenci, pričom časť metamfetamínu predstavujúcu podiel na sprostredkovaní

dodávke I. Y. a N. D. použili pre vlastnú potrebu a na predaj priamym konzumentom; C. B. dodaný metamfetamín v mieste svojho prechodného bydliska v W., Q. X.. XX, riedil a rozvažoval na menšie a jednorazové dávky, ktoré následne predával a poskytoval priamym konzumentom a to minimálne V. R., N. D. a W. Y. a za účelom ich ďalšej distribúcie V. X., I. Y., N. S. a C. V., ktorí metamfetamín, dodaný C. B. a v prípade N. S. aj kúpený prostredníctvom I. Y. priamo od I. D., v miestach svojich bydlísk v Lučenci, v Rimavskej Sobote a v Poltári následne sami užívali a ďalej tiež predávali priamym konzumentom - N. S. minimálne W. Y., C. V. minimálne B. K., W. Y., I. H., Y.J. a I. D., a V. X. V. C., s tým, že C. V. metamfetamín nakupoval a predával aj po tom, čo mu bolo dňa 15.08.2006 oznámené obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona;

časť distribuovaného metamfetamínu C. B., C. V., V. X., N. S., N. D. a I. Y. u seba držali dňa 10.10.2006 a C. V. aj dňa 29.05.2006, kedy im bol nájdený pri vykonávaných zaisťovacích úkonoch: C. B. v mieste prechodného bydliska v W., Q. X.. XX a v mieste zadržania v Herni ADMIRÁL v Lučenci na Komenského ulici - v množstve 34,263 g s obsahom účinnej látky 66,93 %, 2,830 g s obsahom účinnej látky 93,4 %, 10,711 g s obsahom účinnej látky 94,68 %, 0,7068 g s obsahom účinnej látky 42,85 %, 3,095 g s obsahom účinnej látky 92,70 %, 4,1735 g s obsahom účinnej látky 96,53 %, čo predstavuje 743 jednorazových dávok v celkovej cene 222.900,- Sk spolu s konope siatou v množstve 9,2 g, čo predstavuje 18 jednorazových dávok v celkovej cene 900,- Sk; C. V. dňa 10.10.2006 v mieste prechodného bydliska v W. - B., ul. Y. XX v množstve 0,015 g spolu s konope siatou v množstve 0,097 g a hubou Psilocybe s obsahom látky psilocín v množstve 1,181 g, čo predstavuje 1 jednorazovú dávku a dňa 29.05.2006 v Lučenci na križovatke ulíc Zvolenská a Mierová v množstve 0,594 g s obsahom účinnej látky 84,3 %, čo predstavuje 7 jednorazových dávok; V. X. v mieste trvalého bydliska v M. G., B. XX a v priestoroch reštaurácie „DEEP“ v Rimavskej Sobote, Svätoplukovej č. 22 - v množstve 0,27042 g s obsahom účinnej látky 59,14 %, 2,97297 g s obsahom účinnej látky 66,02 %, 0,19116 g s obsahom účinnej látky 65,01 %, čo predstavuje 45 jednorazových dávok, spolu s konope siatou v množstve 0,3368 g a 179 ks 1 ml ampuliek látky Efedrín; N. S. v mieste prechodného bydliska v W. - B., N.. XX v množstve 0,5261 g s obsahom účinnej látky 94,94 %, 1,4496 g s obsahom účinnej látky 94,35 %, 1,9579 g s obsahom účinnej látky 94,51 %, čo predstavuje 52 jednorazových dávok, spolu s konope siatou v množstve 0,3107 g; N. D. a I. Y. v ubytovni NsP, n.o. Lučenec, Nám. Republiky č. 15 v množstve 0,02338 g s obsahom účinnej látky 97,35 %, 0,10118 g s obsahom účinnej látky 97,51 %, 10,713 g s obsahom účinnej látky 98,81 %, čo predstavuje 144 jednorazových dávok, pričom v danom množstve sa jednalo o zostatkové množstvo metamfetamínu, ktorý vo večerných hodinách dňa 09.10.2006 na parkovisku pri Nemocnici s poliklinikou v Žiari nad Hronom N. D. predal I. D..

Za to bol obvinenej N. D. citovaným rozsudkom okresného súdu uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd jej taktiež uložil trest prepadnutia vecí - doličných predmetov, ako sú konkretizované vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Zároveň jej súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., za podmienok uvedených v § 77 ods. 1 Tr. zák., uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. jej bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

O odvolaní obvinenej N. D. proti uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. septembra 2013 sp. zn. 5 To 30/2013 tak, že ho podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadla obvinená N. D., prostredníctvom obhajcu, dovolaním, ktoré opiera o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. a/ a i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. opierala obvinená najprv o konštatovanie, že nesprávne bol použitý Trestný zákon účinný od 1. januára 2006, lebo skutok sa mal stať od neuvedeného mesiaca roku 2005 a aj vo svojom priznaní uviedla, že pervitín začala aplikovať v novembri alebo decembri 2005, teda došlo k tomu ešte za účinnosti Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorý z hľadiska trestnej sadzby bol pre ňu priaznivejší.

Hlavne však obvinená namietala právnu kvalifikáciu skutku spáchaného závažnejším spôsobom konania, že sa ho mala dopustiť ako členka organizovanej skupiny. Uviedla, že v trestnom konaní sa nepreukázalo, že by ona vedela o svojich najbližších, v štruktúre podriadených a nadriadených a že by mala vedomosť o tom, že jej činnosť je súčasťou chodu širšej, na páchanie závažnej protispoločenskej činnosti zameranej siete. Tvrdila, že pervitín užívala len pre vlastnú potrebu a že to, čo uviedla ku skutkovým okolnostiam, svedčí o absencii koordinovanosti, absencii spolčenia sa do skupiny najmenej troch osôb, absencii delby úloh medzi členmi skupiny, absencii plánovitosti, keďže nevedela a ani nemohla vedieť, že na zaobstarávaní a užívaní pervitínu sa podieľajú aj iné osoby. Preto u nej nanajvýš mohlo ísť o spolupáchateľstvo trestného činu a nie o členstvo v organizovanej skupine.

Od toho potom obvinená odvodzuje aj nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, pokiaľ jej bol uložený ochranný dohľad, pretože pri prekvalifikácii skutku tak, že nešlo o organizovanú skupinu, by ochranný dohľad stratil opodstatnenie.

Rovnako za nedôvodné považuje uloženie ochranného liečenia, keďže obvinená sa už liečila a liečenie by pôsobilo u nej demotivačne, keďže liečbou od roku 2007 už všetky liečebné úkony absolvovala. Navyše nespáchala trestný čin násilnej povahy, voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a niet u nej dôvod predpokladať pokračovanie v násilnom konaní.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por., k tomu obvinená uviedla, že skutok sa mal stať v regióne miest Lučenec, Rimavská Sobota, Poltár a Žiar nad Hronom a príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica neobstojí ani z hľadiska vecnej príslušnosti, a tak, podľa nej, vo veci rozhodol nepríslušný súd.

V ďalšej časti dôvodov dovolania obvinená tvrdila, že rozhodnutie prvostupňového súdu v jeho odôvodnení neuvádza, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o aké dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Podľa obvinenej konanie prvostupňového súdu i odvolacieho súdu nezodpovedá takému postupu, ktorým by bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Prvostupňový súd, podľa obvinenej, v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. nezaobstaral z úradnej povinnosti dôkazy a zamietol aj všetky vecné návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov, čím v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. s rovnakou starostlivosťou neobjasnil okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch nevykonával dôkazy tak, aby umožnil spravodlivé rozhodnutie.

Obvinená uviedla, že v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. prvostupňový súd (a odvolací súd) nevyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom podľa § 386 Tr. por. porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, zrušil napadnuté

rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa vo všetkých výrokoch dotýkajúcich sa obvinenej N. D., ako aj chybné konanie, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo a následne aby sa postupovalo podľa § 386 a nasl. Tr. por.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici. Vo vyjadrení uviedol, že dovolateľka v predmetnom prípade napadá správnosť skutkových zistení pokrývajúcich znaky trestnej súčinnosti vo forme organizovanej skupiny, ktoré boli prijaté ako výsledok postupu dokazovania, či presnejšie hodnotenia dokazovania, zo strany súdov I. a II. stupňa, pričom ten upravujú normy trestného práva procesného a nie právo hmotné. V rámci dôvodu použitého v predmetnom dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý sa týka výlučne aplikácie hmotnoprávných ustanovení, nie je možné namietat' porušenie procesných predpisov. V tomto smere námietky obsiahnuté v dovolaní považuje prokurátor ako výraz snahy dovolateľky dosiahnuť neprípustnú zmenu skutkových zistení urobených v pôvodnom trestnom konaní, ku ktorým došlo v súlade so zákonom.

Pokiaľ išlo o námietku obvinenej, že mal byť v jej prípade použitý skorší Trestný zákon, prokurátor poznamenal, že išlo o pokračovací trestný čin, skutok bol ukončený až dňa 10. októbra 2006, teda aj za účinnosti nového Trestného zákona, ktorý sa vo veci správne aplikoval.

Pri ustálenom skutku a zákone zodpovedajúcej právnej kvalifikácii považuje prokurátor za zjavne nedôvodnú aj námietku obvinenej vo vzťahu k uloženiu ochranného dohľadu, ako aj námietku spochybňujúcu príslušnosť okresného súdu.

K námietke obvinenej dotýkajúcej sa uloženia ochranného liečenia prokurátor uviedol, že výrok o uložení ochranného opatrenia nie je napadnuteľný v rámci primárne uplatňovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale prostredníctvom osobitného dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. Pre uloženie ochranného liečenia však boli u obvinenej v čase rozhodovania prvostupňového súdu splnené podmienky uvedené v ustanovení § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. por., a preto postup okresného súdu bol plne v súlade so zákonom.

Na základe toho prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvinenej N. D. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Námietka obvinenej o nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica na konanie v jej veci je neopodstatnená. Obstála by len v prípade, ak by obžaloba nebola podaná pre žalovaný obzvlášť závažný zločin spáchaný organizovanou skupinou. Otázka preukázania tohto znaku bola predovšetkým otázkou skutkovou a predmetom dokazovania a skutok bol aj tak ustálený. Nemožno sa teraz dovolávať jeho zmeny. Obžaloba bola podaná pre obzvlášť závažný zločin spáchaný organizovanou skupinou, pri ktorom vecná príslušnosť bola odvodzovaná od ustanovenia § 15 Tr. por., podľa ktorého konanie v prvom stupni vykonáva okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak a ďalej od ustanovenia § 16 ods. 1 písm. b/ Tr. por., podľa ktorého okresný súd v sídle krajského súdu vykonáva v prvom stupni konanie, ak bol skutok spáchaný organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou.

V danom prípade teda išlo o vecnú príslušnosť okresného súdu v sídle krajského súdu, pričom miestna príslušnosť sa potom určovala ustanoveniami § 17 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. Konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný a obvodom okresného súdu v sídle krajského súdu pre konanie o trestných činoch uvedených v § 16 ods. 1 je obvod tohto krajského súdu.

K dovolaciemu dôvodu uvádzanému v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je nutné zdôrazniť, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení.

Argumentácia obvinenej je mimo dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo vychádza z iných skutkových záverov, než k akým dospeli súdy prvého a druhého stupňa. Obvinená argumentuje iným hodnotením dôkazov a niektoré skutkové okolnosti, z ktorých súdy vychádzali, spochybňuje, najmä pokiaľ išlo o jej vedomosť skutkových okolností dotýkajúcich sa páchania činu organizovanou skupinou. K tomu treba zdôrazniť, že aj subjektívna stránka trestného činu, predovšetkým otázka zavinenia, vo vzťahu k okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby, v danom prípade organizovanej skupiny, je predmetom skutkových zistení, teda aj dokazovania a hodnotenia dôkazov a bola obsiahnutá skutkovou vetou rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého závermi sa v tejto otázke druhostupňový súd stotožnil.

Podotknúť treba, že zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu vyplýva ako deľba úloh i koordinovanosť v rámci skupiny viacerých ako troch osôb pri nakupovaní, spracovávaní, rozdeľovaní a následnom predávaní drog priamym konzumentom. V súhrne sa jednotlivé činy konkrétnych obvinených, teda aj obvinenej Jany Vámošovej, vo vzťahu k iným obvineným navzájom doplňovali a vykazovali znaky predpokladané v ustanovení § 129 ods. 2 Tr. zák. pre organizovanú skupinu.

Pokiaľ obvinená v tomto smere inak hodnotí dôkazy a domáha sa toho istého aj od dovolacieho súdu, nie je to prípustné. Bolo by to v rozpore s poslednou vetou ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Skutok, ktorý spáchala obvinená N. D. vykazoval znaky pokračovacieho trestného činu a bol ukončený až za účinnosti nového Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Nie je rozhodujúci začiatok páchania skutku, ale čas jeho ukončenia. Preto bol správne použitý Trestný zákon účinný v čase, keď bol skutok ukončený.

Obvinená N. D. bola odsúdená za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a v takom prípade je v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. uloženie ochranného dohľadu obligatórne. Preto z tohto hľadiska neobstoí dovolacia námietka obvinenej. Je zrejmé z jej dovolania, že je to podmienené zmenou skutkového stavu a zmenou právnej kvalifikácie, ale to z vyššie naznačených dôvodov, vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nie je možné.

Podobne je neopodstatnená námietka obvinenej dotýkajúca sa uloženia ochranného liečenia. Odhliadnuc od toho, že uloženie ochranného opatrenia, ak na to neboli splnené zákonné podmienky, by bolo dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. a nie podľa písm. i/, treba uviesť, že dovolací súd nezisťuje nesplnenie zákonných podmienok pre uloženie tohto ochranného opatrenia, ale naopak ich naplnenie. Okresný súd správne postupoval podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže uložiť ochranné liečenie aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. Niet pochybností o tom, že obvinená sa predmetného obzvlášť závažného zločinu dopustila v súvislosti s užívaním návykovej látky, a preto podmienky na uloženie ochranného liečenia boli splnené.

Keďže dovolacie dôvody, o ktoré obvinená N. D. oprela svoje dovolanie, neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.